

oprindelig er foreslaaet af Regeringen —, paa Livets almindelige Forhold og se paa, hvad Virkning det har, naar man forhøjer Brevkortporto'en fra 5 til 7 Øre og Porto'en for Tryksager fra 4 til 7 Øre eller Porto'en for Pakkerne med 5 Øre pr. Stk. Jeg beder det ærede Medlem skænke det nogen Tanke, hvilken Indvirkning det i det hele har paa Næringslivet, at saadanne Forhøjelser skal finde Sted, saa vilde det ærede Medlem mulig bedre kunne tiltræde de Betragtninger, som i dette Spørgsmaal i det hele taget har været ledende for Regeringen.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa de finansielle Betragtninger, som det ærede Medlem fremførte, men kun forsøge ganske kort at udtrykke, at det har været Regeringens Opfattelse, at de ganske overordentlige Prisforhøjelser, som har fundet Sted under Krigen, og som altsaa ogsaa maa betales af Statens Institutioner, bør man ikke kræve dækket ved tilsvarende Takstforhøjelser, bl. a. af den Grund, at det erfaringsmæssigt har vist sig — det tør man paastaa med stor Sindsro —, at har det været nogenlunde let at faa en Takst sat op, saa vil det være ganske overordentlig vanskeligt at faa en Takst sat ned. Selv om man nok saa meget giver disse Forhøjelser Midlertidighedens Karakter, saa vil det vise sig mere end vanskeligt at faa dem ned. Der er ikke noget, der er saa nærliggende som at lade saadanne Afgifter udvikle sig til at være permanente Afgifter, og der kan dog ingen Tvivl være om, at hvis man vil kræve saadanne Afgifter for Tiden, at disse Statsinstitutioner kunde bære deres Drift — jeg vil slet ikke tale om at give Renter af den Kapital, der er der —, saa vilde man komme op paa saadanne Tal, at det for alle maatte stille sig som ganske uforsvarligt, ogsaa for det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov). Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa, at man ikke fra nogen Side har voyet at stille Forslag om saadanne Forhøjelser, at disse Virksomheder fuldt ud kunde bære sig. Det, vi derimod fra Regeringens Side er villige til, det er at stille Forslag om saadanne Forhøjelser, at man deraf kan vente Dækning for den Prisstigning, som maa siges at være permanent, og dertil hører selvfølgelig i første Række Lønninger til Personalet. Den umiddelbare Anledning til, at dette Lovforslag er fremsat, er den, at Finansministeren har fremsat og faaet vedtaget i Rigsdagen en Lov om en Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger med 25 pCt. Vi er gaaet ud fra, at en saadan For-

højelse af Lønningerne, selv om den nu foreligger ret summarisk, saa dog gennemsnitlig ikke vil kunne reduceres ved nogen fremtidig Lønningsordning, og det har altsaa været den umiddelbare Aarsag til, at dette Lovforslag er blevet fremsat paa dette Tidspunkt. Det indeholder Indrømmelsen til det Synspunkt, at Statsvirksomheden normalt bør betale sig, og derfor er vi ogsaa villige til at gaa med til saadanne Forhøjelser, som dækker Udgiftsstigninger, som maa antages at være blevet normale eller permanente; men det Synspunkt, som i øvrigt har været raadende, at Regeringen ikke vil kræve saadanne Afgiftsforhøjelser, som er nødvendige til Dækning af de Udgifter, hvis Karakter vi maa anse for forbigaaende, det Synspunkt vil ikke blive forladt fra Regeringens Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 2²⁵ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Kartofler.

Mødet hævet Kl. 2²⁰.